

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobkyně: **E S L, a.s.**, IČO: 634 73 780
sídlem Dukelská třída 247/69, 614 00 Brno
zastoupena advokátem JUDr. Kamilem Jelínkem
sídlem Dominikánské náměstí 656/2, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 1039/32, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu č. j. MPO 109669/23/71100/01000,
sp. zn. MPO 83684/2023 z 29. 11. 2023

takto:

- I. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu č. j. MPO 109669/23/71100/01000, sp. zn. MPO 83684/2023 z 29. 11. 2023 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 15 342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce, advokáta JUDr. Kamila Jelínka.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí.

1. Jádrem sporu je otázka, zda žalovaný postupoval v rozporu se zásadou přiměřenosti, pokud při rozhodování o výši neposkytnuté dotace ve smyslu § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), neposkytl žalobkyni dotaci z důvodu, že požádala o její proplacení po stanovené lhůtě. Sporné rovněž je, zda žalovaný formuloval dotační podmínky dostatečně srozumitelně a jasně, a žalobkyně tak mohla předvídat, že toto porušení podmínek pro ni bude znamenat krácení dotace. Nakonec je rovněž otázkou, zda byl pro žalobkyni postup správních orgánů překvapivý i s ohledem na jiná rozhodnutí vydaná v dotačních věcech.
2. Žalovaný vyhlásil 11. 10. 2022 v rámci Národního plánu obnovy (komponenty 1.4.2.1) Výzvu pro předkládání žádostí Czech Rise Up 3.0 – Poradenství pro digitální transformaci podniků. Žalobkyně požádala žalovaného o poskytnutí dotace, načež žalovaný vydal 8. 3. 2023 Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 17 ve smyslu § 14m zákona o rozpočtových pravidlech (dále jen „**Rozhodnutí o poskytnutí dotace**“), kterým rozhodl o poskytnutí dotace žalobkyni s tím, že jí bude vyplacena zpětně po vynaložení způsobilých výdajů, a to na základě žádosti o platbu. Podle Rozhodnutí o poskytnutí dotace byla zároveň žalobkyně povinna požádat o proplacení dotace do 30 dnů od ukončení realizace projektu. To bylo stanoveno na 30. 6. 2023.
3. Dne 17. 10. 2023 žalovaný vydal dle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech Oznámení o nevyplacení dotace, v němž žalobkyni informoval, že dle Rozhodnutí o poskytnutí dotace měla žalobkyně ukončit svůj projekt IDENT124 – Digitalizace obchodních procesů a marketing společnosti E S L, a.s., v termínu do 30. 6. 2023. Nejzazším termín pro podání žádosti o platbu tak byl 31. 7. 2023, avšak žalovaný žalobkyninu žádost obdržel až 9. 8. 2023. Žádosti o platbu tedy žalovaný z důvodu porušení Rozhodnutí o poskytnutí dotace a kapitoly L Výzvy nevyhověl a dotace nebyla žalobkyni proplacena. Uvedená povinnost je dle § 14 odst. 4 písm. g) zákona o rozpočtových pravidlech podmínkou, kterou musí příjemce v souvislosti s použitím dotace splnit a nepatří tak dle žalovaného podle § 14 odst. 4 písm. i) zákona o rozpočtových pravidlech mezi ostatní povinnosti, které žadatel v souvislosti s poskytnutím dotace plní a jejichž nedodržení není neoprávněným použitím podle § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech. Podle § 14 odst. 5 zákona o rozpočtových pravidlech sice poskytovatel dotace může v rozhodnutí stanovit, že nesplnění některých podmínek podle § 14 odst. 4 písm. g) zákona o rozpočtových pravidlech bude postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně nižším, než kolik činí celková částka dotace. Dle žalovaného je však toto ustanovení nepovinné a v Rozhodnutí o poskytnutí dotace ve vztahu k marnému uplynutí lhůty pro podání žádosti o platbu promítnuto není. V dané věci nebyl porušen ani princip přiměřenosti, neboť se nejedná o „sankci nevyplacení dotace nebo její části“ či „smluvní pokutu“, nýbrž o postup podle veřejnoprávního zákona o rozpočtových pravidlech. Pokud jde o rozsudky předestřené žalobkyní týkající se přiměřenosti, ty žalovaný označil za nepřiléhavé, neboť se týkaly porušení rozpočtové kázně.
4. Po žalobkyní podaných námitkách ministr průmyslu a obchodu vydal 29. 11. 2023 žalobou napadené rozhodnutí, kterým námitkám nevyhověl a Oznámení potvrdil. Zopakoval nosné závěry uvedené v Oznámení a dodal, že Výzva byla vydána v rámci komponenty Národního plánu obnovy, což je strategický dokument České republiky, na jehož základě Evropská

komise schválila České republice možnost čerpat finanční příspěvek z evropského nástroje pro oživení a odolnost. Schválení Evropské komise je přitom podmíněno řadou milníků a cílů, mezi něž patří realizace minimálního počtu podpořených projektů do 31. 12. 2023. Bez splnění této podmínky by nebyly finanční prostředky na realizaci Výzvy České republiky ze strany Evropské komise proplaceny. Právě za účelem zajištění splnění podmínek vyplývajících pro Českou republiku bylo ve Výzvě jasně stanoveno, že lhůta pro podání žádostí o platbu činí 30 dnů od ukončení realizace projektu, přičemž byl stanoven nejzazší termín pro ukončení realizace projektu do 6 měsíců od vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace, nejpozději však do 30. 9. 2023. Při stanovení termínu ukončení realizace projektu u žalobkyně do 30. 6. 2023 žalovaný při rozhodování o poskytnutí dotace vycházel z harmonogramu předloženého samotnou žalobkyní. Lhůta nebyla stanovena nepřiměřeně, neboť umožnila poskytovateli podpory včas splnit podmínky Národního plánu obnovy. V opačném případě by se Česká republika vystavila rovněž riziku možné sankce i pro další komponenty v rámci Národního plánu obnovy. Rozhodnutí o poskytnutí dotace i Výzva přitom dle ministra jednoznačně stanovily podmínku týkající se termínu podání žádosti o platbu, kterou se žalobkyně zavázala dodržovat. Pokud by platbu žalovaný vyplatil i přes pozdní žádost, znevýhodnil by tím ostatní příjemce dotace, kteří podali žádost včas a především ty, kteří ji podat nestihli. K poukazu žalobkyně na nepředvídatelnost postupu správních orgánů ministr dodal, že nelze zaměňovat podmínky a postupy Výzvy s podmínkami a postupy jiných dotačních programů, které jsou realizovány v rámci jiných nástrojů státu.

II. Argumentace účastníků řízení.

5. Žalobkyně v žalobě předně namítla, že i při pochybení takového charakteru, jako je opožděná žádost o platbu dotace, měl žalovaný případnou sankci posuzovat s ohledem na princip proporcionality. I krácení dotace ve smyslu § 14e zákona o rozpočtových pravidlech totiž musí být vždy opřeno a přezkoumatelné posouzení závažnosti, důsledků a okolností porušení podmínek, za kterých byla dotace poskytnuta. Je totiž na úvaze poskytovatele dotace, zda bude dotaci krátit, pokud se domnívá, že došlo k porušení zákonných povinností či nebyl dodržen účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta. V Oznámení však žádné takové úvahy žalovaného obsaženy nejsou; namísto toho správní orgány postupovaly ryze formalisticky s odkazem na porušení podmínky dotace a automaticky bez dalšího dovodily následek v podobě krácení dotace v plné výši. Už vůbec nezkoumaly, nakolik bylo konkrétní žalobkynino pochybení závažné a jaké dosáhlo intenzity, jakož i následky porušení povinnosti, případně zda byl zmařen účel dotace. Žalobkynin projekt byl přitom úspěšně a zcela v souladu s podnikatelským záměrem a dotačními podmínkami realizován.
6. Správní orgány se rovněž nevypořádaly s odkazy žalobkyně na jiné případy, ve kterých žalovaný jako poskytovatel dotace krátil částky dotace příjemcům za porušení dotačních podmínek tak, že překročení v řádu měsíců vedlo ke krácení dotace v řádu jednotek procent. Žalobkyně tak má za to, že uvedeným postupem bylo zasaženo do jejího legitimního očekávání a byla porušena i zásada rovného zacházení.
7. Žalobkyni navíc nebylo z Rozhodnutí o poskytnutí dotace vůbec zřejmé, jaké následky pro ni bude mít porušení dané podmínky. V Rozhodnutí o poskytnutí dotace byla uvedena v části „Výše a čerpání dotace“, která sice stanoví příklady krácení či neproplacení žádosti o platbu, nicméně žalobkynin případ zde nebyl jmenován. V části „Závazné podmínky a

ostatní povinnosti příjemce dotace“ porušení předmětné podmínky uvedeno nebylo. Pravidlo nebylo v Rozhodnutí o poskytnutí dotace stanoveno jasně a srozumitelně, přičemž postup žalovaného v podobě nevyplacení dotace odporoval zásadě legitimního očekávání, současně ale i vlastním podmínkám poskytnutí dotace, které žalovaný sám stanovil.

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval průběh řízení a zopakoval nosné závěry, na nichž vystavěl obě svá rozhodnutí. Trvá na tom, že žalobkyně nedodržela postup pro podání žádosti o platbu. Žádost nebyla podána včas, tj. do 30 dnů od ukončení realizace projektu, což bylo závazným postupem stanoveným ve výroku Rozhodnutí o poskytnutí dotace i kapitole L. Výzvy. Postup pro podání žádosti o platbu byl stanoven zcela jasně, konkrétně a jednoznačně a žalobkyně o něm byla dostatečně informována. Žalovaný přitom nezvolil lhůtu pro podání žádosti do 30 dnů od ukončení realizace projektu bezdůvodně, ale aby zajistil splnění cíle komponenty 1.4.2.1 Národního plánu obnovy, aby nedošlo k ohrožení výplaty finančních prostředků na realizaci Výzvy ze strany Evropské komise. Z toho důvodu žalovaný jiný způsob podání žádosti o platbu nepřipustil.
9. Žalovaný dále uvedl, že jeho postup nebyl vůči žalobkyni nepřiměřený. Lhůta 30 dnů byla stanovena záměrně s ohledem na závažnost následků pozdějších podání pro žalovaného a tak, aby umožnila poskytovat podpory včas splnit podmínky Národního plánu obnovy, a Česká republika tedy nebyla vystavena riziku možných sankcí. Lhůta pro podání žádosti o platbu byla navíc stanovena přiměřeně a dostatečně, aby ji mohli dodržet všichni příjemci dotace včetně žalobkyně. Žalovaný nakonec dodal, že nejednal v rozporu s legitimním očekáváním žalobkyně, neboť žalobkyně nemohla legitimně očekávat vyplacení dotace, pokud nedodržela všechna pravidla Výzvy.
10. Žalobkyně v replice uvedla, že si je vědoma povinnosti žalovaného plnit určité podmínky vyplývající z komponenty 1.4.2.1 Národního plánu obnovy, ovšem to automaticky neznamená, že jakékoliv překročení lhůty pro podání žádosti o platbu vede ke krácení dotace v plné výši. Je evidentní, že i kdyby žalobkyně porušila stanovenou lhůtu k podání žádosti o platbu o jeden jediný den a uváděla by jakékoliv důvody pro nedodržení lhůty, nemělo by to žádný vliv na postup žalovaného, který by zjevně i v takovém případě žalobkyni nevyplatil ani část platby dotace. Takový postup je však nezákonný, neboť dle praxe Ústavního soudu měl žalovaný povinnost při rozhodování o vyplacení dotace provést správní úvahu o míře závažnosti a intenzitě porušení povinnosti žalobkyně, aniž by pouze odkázal na nesplnění některé z podmínek. Nebylo přitom možné dopředu deklarovat, že nedodržení lhůty k podání žádosti o platbu z jakéhokoliv důvodu a v jakéhokoliv délce je tak závažné, že povede vždy ke krácení dotace v plné výši. Uvedené platí pro postupy u všech žadatelů o dotaci; žalovaný proto nemůže argumentovat tím, že poskytnutím dotace žalobkyni by znevýhodnil ty žadatele, kteří rovněž nepodali žádost o platbu ve stanovené lhůtě.

III. Posouzení věci soudem.

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Následně přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.

12. Soud rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem souhlasila již v žalobě a žalovaný nevyjádřil s tímto postupem po poučení soudem v přípisu z 31. 1. 2024 nesouhlas. Důvodem pro nařízení jednání nebylo ani dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117 z 29. 1. 2009).
13. Ačkoli žalobkyně poměrně podrobně rozepisuje žalobní body, ve svém důsledku směřují primárně k posouzení otázky, zda byly podmínky dotace formulovány natolik srozumitelně a jasně, aby jí bylo zřejmé, jaké následky bude porušení dané podmínky mít, dále pak zda byl postup žalovaného v souladu se zásadou přiměřenosti, jakož i zda byl takový postup pro žalobkyni předvídatelný s ohledem na znění dotačních podmínek v jiných řízeních.
14. Z logiky věci se soud nejprve zabýval tím, zda byly pro žalobkyni dotační podmínky stanoveny srozumitelně a jasně. Až při splnění tohoto požadavku se lze podrobně zabývat tím, zda byl žalovaný oprávněn v případě jejich nesplnění žalobkyni nevyplatit dotaci v plné výši.
15. Dle § 14 odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech platí: „*Vyhoví-li poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, vydá písemné rozhodnutí, které obsahuje [...] g) případné další podmínky, které musí příjemce v souvislosti s použitím dotace nebo návratné finanční výpomoci splnit, [...] i) ostatní povinnosti, které příjemce v souvislosti s poskytnutím dotace nebo návratné finanční výpomoci plní a jejichž nedodržení není neoprávněným použitím podle § 3 písm. e).*“ Poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. i) [§ 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech].
16. Rozhodnutí o poskytnutí dotace tedy mohlo obsahovat podmínky, které musela žalobkyně v souvislosti s poskytnutím dotace splnit, a rovněž i „ostatní povinnosti“, které žalobkyně v souvislosti s poskytnutím dotace nebo návratné finanční výpomoci plní a jejichž nedodržení není neoprávněným použitím podle § 3 písm. e). Rozlišení těchto podmínek je přitom pro věc stěžejní, neboť porušení podmínek dle § 14 odst. 4 písm. g) zákona o rozpočtových pravidlech lze postihnout (částečným) nevyplacením dotace dle § 14e odst. 1 zákona, oproti tomu porušení podmínek dle písm. i) již nikoliv (srov. poslední větu § 14e odst. 1 zákona). Výjimku představuje situace, pokud by podmínka formulovaná jako podmínka dle písm. i) zahrnovala činnost dle § 3 písm. e), resp. § 44 odst. 1 písm. b).
17. Právě dle § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech žalovaný při vydávání Oznámení postupoval, proto bylo třeba zkoumat, zda pozdní žádost o platbu dotace představovala porušení podmínek dle písm. g), či i), případně zda porušení nepředstavovalo porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b).
18. Soud předesílá, že dle usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 6 Afs 270/2015-48 č. 3579/2017 Sb. NSS z 18. 4. 2017 (bod 67 a 71) „[u] dotací poskytnutých ex post však před jejich vyplacením nelze dnem porušení podmínky konstatovat porušení rozpočtové kázně, neboť při jejím nedodržení příjemce ještě neobdržel peněžní prostředky. [...] K porušení rozpočtové kázně ze strany příjemce může tedy dojít až v okamžiku, kdy má příjemce peněžní prostředky ve své

dispozici. Teprve po obdržení poskytnutých peněžních prostředků se z příjemce dotace stává potenciální porušitel rozpočtové kázně ve smyslu rozpočtových pravidel, který má postavení daňového subjektu.“ V bodu 87 usnesení pak NSS uvedl, že poskytoval dotace má podle § 14e rozpočtových pravidel pravomoc rozhodnout o nevyplacení dotace či její části i v případě, že se domníval, že nedošlo k porušení rozpočtové kázně, nýbrž porušení pravidel pro zadání veřejné zakázky.

19. V žalobkynině případě se tady nemohlo jednat o porušení rozpočtové kázně, neboť dotace jí nikdy vyplacena nebyla. Přesto jí taková dotace nemusela být vyplacena na základě § 14e zákona o rozpočtových pravidel za předpokladu porušení příslušných podmínek dotace.
20. Co se týče dotační podmínek, existuje poměrně rozsáhlá judikatura, která stanoví požadavky na jejich formulaci. NSS v rozsudku č. j. 5 Afs 90/2012-33 (bod 33) poukázal na povinnost státu „*vymezit dotační podmínky jednoznačným, určitým a srozumitelným způsobem, který zajistí předvídatelnost postupu při případném zpětném vymáhání poskytnuté dotace, či uplatnění sankčního odvodu, resp. stav, kdy příjemce bude mít jistotu ohledně obsahu dotačních podmínek.*“ Odkázal přitom na svůj rozsudek č. j. 1 Afs 100/2009-63 z 29. 10. 2009, dle kterého „*jak je zřejmé z uvedené právní úpravy (i z obecných principů možnosti poskytování finančních prostředků ze státního rozpočtu), je to právě poskytovatel podpory či dotace, který v režimu zákona o rozpočtových pravidlech autoritativně rozhoduje o podmínkách poskytnutí prostředků ze státního rozpočtu či fondu. [...] Navíc podle § 14 odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech je poskytovatel dotace a návratné finanční výpomoci povinen v rozhodnutí o jejich poskytnutí rozlišit podmínky pro použití poskytnutých prostředků, jejichž porušení bude postihováno odvodem za porušení rozpočtové kázně. Z toho pak vyplývá, že podle uvedeného právního předpisu poskytovatel podpory může stanovit, jaké jednání či opomenutí jejího příjemce považuje za porušení rozpočtové kázně, takže musí mít i oprávnění tyto veličiny měnit, pokud to nejde k tíži příjemce. To vše zejména v situaci, kdy je zjevné, že účel poskytnuté dotace byl naplněn. [...] Je to tedy právě poskytovatel dotace, který svým rozhodnutím stanoví podmínky poskytnutí dotace, ale i případné změny těchto podmínek. Pokud se žadatel pohyboval v legálním prostoru, který poskytovatel dotace vymezil svým rozhodnutím, nelze mu takové jednání přičítat k tíži.*“ K těmto závěrům se NSS přihlásil také v rozsudku č. j. 2 Afs 142/2016-32 ze 30. 3. 2017.
21. NSS v bodu 35 rozsudku č. j. 5 Afs 90/2012-33 z 28. 2. 2014 pokračoval: „*poskytnutím dotace získává příjemce podporu, na kterou není právní nárok. Poskytovateli dotaci proto nelze odepírat právo vymezit podmínky, na nichž bude pro účely poskytnutí dotace bezvýhradně trvat. Je jenom na něm rozhodnout, zda bude a za jakých podmínek určitý okruh projektů podporovat. Jestliže však učiní takovéto rozhodnutí, musí rovněž zohlednit, že jeho činnost ovlivňuje také následné ekonomické úvahy žadatelů o poskytnutí dotace a závazky, které na sebe tyto subjekty berou v souvislosti s realizací dotované zakázky a rovněž i v souladu se zásadou právní jistoty musí případné podmínky stanovit jasně a jednoznačně. K této otázce lze odkázat také na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 2. 2008, č. j. 11 Ca 371/2006 - 55, podle kterého, [...] podmínky pro čerpání dotace musí být formulovány tak, aby příjemcům finančních prostředků byly již v době jejich čerpání zřejmé podmínky, za nichž na poskytnuté prostředky vzniká nárok. Je nepřipustné, aby teprve v řízení o povinnosti vrátit neoprávněně čerpané finanční prostředky (§ 22 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů) bylo příjemci těchto prostředků kladeno k tíži, že [...] nelze dovodit jednoznačný závěr, za jakých podmínek měly být finanční prostředky poskytnuty. Tyto závěry jsou aplikovatelné i v nyní projednávané věci.*“

22. Soud již uvedl, že v nynějším případě nedošlo (a ani dojít nemohlo) k porušení rozpočtové kázně. Logický požadavek na jasnost a srozumitelnost dotačních podmínek s ohledem na princip předvídatelnosti postupu poskytovatele dotace se však nutně musí vztáhnout i na případy, ve kterých z důvodu *ex post* poskytované dotace nebyla porušena rozpočtová kázeň, přesto došlo k porušení dotačních podmínek, tedy i na žalobkynin případ. Žalobkyně totiž svůj projekt realizovala v očekávání, že jí bude zpětně dotace proplacena, tedy vynaložila vlastní finanční prostředky s vidinou toho, že jí budou v souladu s dotačními podmínkami zpětně vyplaceny. To potvrzuje NSS i ve svém rozsudku č. j. 6 Afs 270/2015-78 ze 7. 6. 2017: „*Závěry judikatury správních soudů vyslovené ve vztahu k odvodům za porušení rozpočtové kázně, které se týkají požadavků na jednoznačnost a srozumitelnost dotačních pravidel, je třeba aplikovat i v plném rozsahu i na rozhodování o snížení dotace podle § 14e rozpočtových pravidel.*“ Soud má za to, že v žalobkynině případě je klíčové, zda byla dotační podmínka v podobě včasného podání žádosti o platbu jasně a srozumitelně definována jako povinnost dle § 14 odst. 4 písm. g) zákona o rozpočtových pravidel – pak žalobkyně mohla předvídat, že poskytovatel dotace může přistoupit ke krácení dotace dle § 14e odst. 1, nebo povinnosti dle § 14 odst. 4 písm. i) – pak žalobkyně mohla předvídat, že ke krácení dotace dojít nemůže, resp. nemůže za předpokladu, že porušení povinnosti nepředstavuje porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech.
23. Dle usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 6 Afs 270/2015-48 „*podmínky či pravidla čerpání dotace jsou stanoveny v rozhodnutí o poskytnutí dotace a dokumentech, na které rozhodnutí odkazuje. Tomu ostatně odpovídá i výrok rozhodnutí o poskytnutí dotace, který váže poskytnutí dotace vedle jejího účelu též na soulad s žádostí o dotaci a soulad s podmínkami, které jsou součástí rozhodnutí a které upravují povinnosti, které musí příjemce dotace splnit.*“ Soud při zkoumání jasnosti a srozumitelnosti podmínky vzal v úvahu jak obsah Rozhodnutí o poskytnutí dotace, tak i Výzvu, která tvoří přílohu rozhodnutí a k jejímuž dodržování byla žalobkyně zavázána dle čl. 19 Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Ostatně sám žalovaný dovozuje porušení dotačních podmínek stanovených těmito dvěma dokumenty.
24. Přestože žalobkyně nikdy nerozporovala, že dotčenou podmínku porušila, z Rozhodnutí o poskytnutí dotace ani z Výzvy nevyplývá, zda se jednalo o povinnost formulovanou dle § 14 odst. 4 písm. g), či písm. i) zákona o rozpočtových pravidlech. To však bylo pro žalobkyni zásadní. Jen za takových podmínek mohla předjímat, zda její prohrěšek může být vůbec sankcionován.
25. Pokud jde o Rozhodnutí o poskytnutí dotace, v oddíle „Výše a čerpání dotace“ žalovaný uvedl, že „[d]otace bude vyplacena po podání žádosti o platbu. Na základě jednoho rozhodnutí o poskytnutí dotace může příjemce dotace podat poskytovateli podpory pouze jednu žádost o platbu. Žádost o platbu musí být podána nejpozději do 30 dnů od ukončení realizace projektu. [...]“. Na to navazuje další odstavce: „Žádost o platbu může být krácena nebo neproplacena, pokud účel, na který jsou prostředky požadovány, se neshoduje s Výzvou a jejími podmínkami, vydaným rozhodnutím o poskytnutí dotace anebo obecně závaznými předpisy nebo pokud nebyla žádost o platbu doložena věrohodnými doklady. Žádost o platbu může být rovněž neproplacena, pokud rozsah provedených prací nebude odpovídat požadované částce k proplacení.“ Další odstavce pak zní: „Žádost o platbu nesmí být proplacena, pokud bude v průběhu realizace projektu nebo při kontrole žádosti o platbu zjištěno porušení Principů vyloučení střetu zájmů, varovných signálů „Red flags“ a DNSH (tj. „významně nepoškodovat“).“
26. Právě uvedené jistě znamená, že podmínkou, resp. povinností, vyplývající z Rozhodnutí o poskytnutí dotace je podat žádost o platbu do 30 dnů. Žádné následky s porušením této

povinnosti však citovaný text nestanoví. Žalovaný sice nebyl povinen určit konkrétní následky spojené s porušením té které dotační podmínky, ale pro účely žalobkynina případu by postačovalo, aby bylo jednoznačně zřejmé, zda se jedná o podmínky dle § 14 odst. 4 písm. g), či i) zákona o rozpočtových pravidlech. Poté by totiž žalobkyně mohla odvodit, zda je porušení podmínek postižitelné. Stejně tak by pochopitelně stačilo, kdyby žalovaný v podmínkách stanovil za porušení lhůty pro podání platby sankci v podobě (částečného) neproplacení dotace. Taková formulace však v Rozhodnutí o poskytnutí dotace obsažena nebyla a ani ji z něj nelze jednoduše dovodit. Dotační podmínky přitom musí být srozumitelné a jasné.

27. Soud rozumí žalobkyni, že jí nebylo zřejmé, jaké následky pro ni plynou z pozdního podání žádosti o platbu. Vždyť ustanovení o povinnosti požádat o platbu ve lhůtě 30 dní bylo v dotčeném rozhodnutí uvedeno v části „Výše a čerpání dotace“, nikoliv „Závazné podmínky a ostatní povinnosti příjemce dotace“. Právě kapitola „Závazné podmínky a ostatní povinnost příjemce dotace“ by měla vymezit, co se rozumí závaznými podmínkami [zjevně § 14 odst. 4 písm. g)] a co ostatními povinnostmi [§ 14 odst. 4 písm. i)]. Žalovaný rovněž v kapitole „Výše a čerpání dotace“ uvedl příklady, při jejichž naplnění nebude dotace v souvislosti s žádostí o platbu vyplacena. Žalobkynin případ zde však uveden nebyl.
28. Ani na jiných místech Rozhodnutí o poskytnutí dotace žalovaný neuvedl, jakou povahu porušení žalobkyniny povinnosti má tak, aby žalobkyně mohla předjímat možný následek porušení. V kapitole „Kontrola a sankce“ je v bodě 27 uvedeno, že *„neplnění závazných ustanovení Výzvy a podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace je porušením rozpočtové kázně podle § 44 rozpočtových pravidel a bude postižováno odvodem za porušení rozpočtové kázně podle § 44a rozpočtových pravidel.“* Dle bodu 29 pak *„v případě porušení podmínek týkajících se účelu dotace, cíle projektu a termínu ukončení realizace projektu bude vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši celkově vyplacené částky dotace.“* Dle bodu 30 platí, že *„v případě porušení dalších závazných podmínek rozhodnutí a Výzvy, včetně dodržení principů SNSH, vyloučení střetu zájmů a varovných signálů ‚Red flags‘, kde nelze určit jednoznačnou vazbu na způsobilé výdaje, bude vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši celkově vyplacené částky dotace.“* Ani jedno ustanovení však na žalobkyni nedopadá. Jak soud uzavřel výše, v jejím případě nemohlo k porušení rozpočtové kázně vůbec dojít, neboť dotaci nikdy neobdržela. Odvodem za porušení rozpočtové kázně dle § 44a zákona o rozpočtových pravidlech ostatně ani stížena nebyla.
29. Totéž opatří o znění Výzvy, které je obdobou úvodních pasáží Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Dle kapitoly L Výzvy dotace může být vyplacena *„na základě vydaného platného rozhodnutí o poskytnutí dotace a po podání žádosti o platbu datovou schránkou, ve věci se uvede označení Výzvy ‚1421B CRU 3.0 – žádost o platbu‘ a přidělený IDENT dle rozhodnutí o poskytnutí dotace. Na základě jednoho rozhodnutí o poskytnutí dotace může příjemce dotace podat Poskytovateli podpory maximálně 1 žádost o platbu. Žádost o platbu musí být podána nejpozději do 30 dnů od ukončení realizace projektu.“* Na uvedené navazuje další odstavec: *„Žádost o platbu může být krácena nebo neproplacena, pokud účel, na který jsou prostředky požadovány, se neshoduje s Výzvou, vydaným rozhodnutím o poskytnutí dotace anebo obecně závaznými předpisy nebo nebyla žádost doložena věrohodnými doklady. Žádost o platbu nebude rovněž proplacena, pokud rozsah provedených prací nebude odpovídat požadované částce k proplacení. [...] Ke krácení či neproplacení dojde také v případě nedodržení povinností příjemce dotace dle kapitol E. a F. Výzvy.“*

30. V kapitole M Výzvy je sice uvedeno, že „*v případě neplnění jakýchkoliv ustanovení Výzvy, která ukládají příjemci dotace povinnosti, a v případě, že není možná náprava ze strany příjemce dotace, musí být poskytnutá podpora vrácena v souladu s relevantními právními předpisy.*“ Těmi se rozumí zákon o rozpočtových pravidlech. I dané ustanovení dle soudu míří na případy porušení rozpočtové kázně, neboť se jedná o následek porušení v podobě „vrácení podpory“. Dalo by se polemizovat o tom, zda v podobném smyslu nelze vykládat i „poskytnutí podpory“, jak ale soud již mnohokrát výše uvedl, smysl podmínek nelze domýšlet. V této souvislosti soud připomíná, že s právem poskytovatele vymezit podmínky dotace souvisí též povinnost vymezit je jednoznačným, určitým a srozumitelným způsobem, který zajistí předvídatelnost postupu poskytovatele. Pokud poskytovatel dotační podmínky nevymezí zcela jasně, nemůže se vůči příjemci (žadateli) těchto ustanovení dovolávat, resp. bez jasné opory prosazovat jejich restriktivní (méně příznivý) výklad.
31. Na okraj soud dodává, že pokud by porušení dotčené podmínky znamenalo porušení povinnosti dle § 3 písm. e) ve smyslu § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, z dikce § 14 odst. 4 písm. g) a i) téhož zákona vyplývá, že by takové porušení bylo postihnutelné bez dalšího vždy, bez ohledu na to, zda by tuto povinnost/podmínku poskytovatel dotace vymezil pod písmenem g) či i). Soud by poté nemusel ani zkoumat, pod jaké písmeno žalovaný porušení dotčené povinnosti podřadil, neboť by pro žalobkyni musel být následek za její nesplnění zřejmý ze zákona. Jak však zaznělo výše, povinnost dle § 3 písm. e) ve smyslu § 44 odst. 1 písm. b) se týká porušení rozpočtové kázně, k němuž ale v žalobkynině případě vůbec nedošlo. K porušení rozpočtové kázně může dojít ještě před výplatou dotace, ale musí být zároveň splněna podmínka, že v okamžiku přijetí prostředků na účet příjemce takové porušení musí trvat (srov. rozsudek NSS č. j. 6 Afs 23/2023-81 z 5. 3. 2024). K výplatě prostředků žalobkyni však nikdy nedošlo, proto nelze o porušení rozpočtové kázně hovořit a o výjimce z nepostihnutelnosti porušení povinnosti formulované jako povinnost dle § 14 odst. 4 písm. i) zákona o rozpočtových pravidlech nelze uvažovat.
32. Správní orgány pak uvedly, že podání žádosti o platbu ve lhůtě 30 dní od ukončení realizace projektu je povinností dle § 14 odst. 4 písm. g) zákona o rozpočtových pravidlech, a nepatří tak podle § 14 odst. 1 písm. i) mezi ostatní povinnosti. Dodaly, že fakultativního § 14 odst. 5 zákona o rozpočtových pravidlech, jehož aplikací lze stanovit vyšší nevyplacené dotace v případě porušení povinnosti dle § 14 odst. 4 písm. g) odvodem nižším než celková výše dotace, nevyužily. Neboť je však z Výzvy i Rozhodnutí o poskytnutí dotace nejasné, zda daná povinnost byla žalovaným formulována jako povinnost dle písm. g), či i), resp. dotační podmínky byly formulovány nejasně, žalobkyně nemohla až do doby doručení Oznámení předvídat, jaký bude mít následek porušení této povinnosti, a žalovaný ani posléze v rámci Oznámení ani v žalobou napadeném rozhodnutí nikterak nespecifikoval, jakým způsobem bylo možné z Výzvy či Rozhodnutí o nevyplacení dotace rozpoznat charakter podmínky. Napadené rozhodnutí je v tomto ohledu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
33. Soud se v tuto chvíli nemůže závazně zabývat tím, zda byla výše krácení dotace (zde 100 %) přiměřená, neboť nebylo postaveno na jisto, zda je porušení dané povinnosti vůbec postihnutelné. Přesto považuje s ohledem na obsah žalobních bodů a možný průběh dalšího správního řízení za vhodné poukázat na nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 1344/23 z 18. 10. 2023, podle nějž „[p]žadavek přiměřenosti odvodů či krácení dotací je příznačný pro veškeré dotační právo. Jejím použitím se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, a to především v usnesení rozšířeného senátu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33

(<https://vyhledavac.nssoud.cz>), jehož závěry lze použít i v případech, kdy je dotace krácena ještě před jejím vyplacením. V citovaném usnesení rozšířený senát výslovně konstatoval, že při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně je třeba vycházet ze zásady přiměřenosti, tedy rozumného vztahu mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Správce daně musí zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti a své rozhodnutí náležitě odůvodnit. [...] rozhodnutí o zkrácení dotace o 100 % nelze odůvodnit pouze nesplněním některé z podmínek, za kterých byla dotace poskytnuta, nesplněním povinností stanovených právním předpisem, resp. nedodržením účelu dotace (viz § 14a rozpočtových pravidel). Tyto skutečnosti mohou být totiž samy o sobě důvodem nevyplacení dotace pouze v případech nejzávažnějších pochybení. I v těchto případech jsou však primárním předpokladem, po jehož naplnění následuje provedení určitého správního uvážení (o charakteru a závažnosti pochybení), a nikoliv nutně přímo krácení celé dotace. Pouze tento výklad považuje Ústavní soud za odpovídající gramatickému znění a zejména smyslu § 14e rozpočtových pravidel, podle kterého „poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část“ (tzn. nikoliv „nesmí“, nebo „nevyplatí“), přičemž v rámci procentního rozmezí přihlédne „k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace“. Pokud by totiž jakékoli nesplnění povinností stanovených právním předpisem, resp. nedodržení účelu dotace vždy nutně vedlo k úplnému krácení dotace, pak by citovaná právní norma postrádala rozumný smysl.“ Také již v rozsudku č. j. 10 Afs 319/2022-33 z 14. 4. 2023 NSS s odkazem na výše citované usnesení svého rozšířeného senátu připomněl, že „[z]ásada přiměřenosti se tedy v českém dotačním právu objevuje ve spojitosti se všemi druhy postihu příjemců dotací, kteří porušili některou povinnost.“ (bod 18), a na tomto názoru NSS setrval také v rozsudku č. j 6 Afs 23/2023 z 5. 3. 2024.

34. Žalovaný ve vztahu k dotčené povinnosti nevyužil možnosti předvídané v § 14 odst. 5 zákona o rozpočtových pravidlech, podle něž „[v] rozhodnutí o poskytnutí dotace může poskytovatel stanovit, že nesplnění některých podmínek podle odstavce 4 písm. g) nebo porušení povinností stanovené právním předpisem bude postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně nižším, než kolik činí celková částka dotace. Při stanovení nižšího odvodu uvede poskytovatel procentní rozmezí nebo pevný procentní podíl vztahující se buď k celkové částce dotace, nebo k částce, ve které byla porušena rozpočtová kázeň, nebo stanoví pevnou částku odvodu; přitom přihlédne k závažnosti porušení rozpočtové kázně a jeho vlivu na dodržení účelu dotace.“ Pokud měl za to, že v případě opožděně podané žádosti o platbu vyplývá z dotačních podmínek důsledek v podobě nevyplacení celé dotace, byl povinen zkoumat intenzitu a míru pochybení žalobkyně s ohledem na konkrétní okolnosti případu a jaké mělo dané pochybení konkrétní následky. Soud rozumí žalovanému, že striktně stanovené lhůty jsou pro něj důležité s ohledem na harmonogram stanovený Národním bodem obnovy, při jejichž nedodržení žalovanému hrozí určitá rizika. Tuto argumentaci však žalovaný přestřel jako důvod, proč stanovil ve Výzvě a Rozhodnutí o poskytnutí dotace postih za pozdní podání žádosti ve výši 100% krácení dotace. To je samozřejmě zcela v jeho gesci. Tuto okolnost měl ale hodnotit ve vztahu k tomu, proč je nutné žalobkyni v tom konkrétním případě stanovit takovou tvrdou sankci a nepostačí sankce nižší. V tomto kroku totiž musel jednat v souladu s přiměřeností ukládané „sankce“. Pokud by k takovému hodnocení přistoupil, nutně by musel zkoumat, jaké reálné dopady pozdní podání platby o pouhých devět dní mohlo mít na povinnost splnit cíle a milníky Národního bodu obnovy. K tomu soud dodává, že dle samotného žalovaného v rámci komponenty 1.4.2.1 byl stanoven závazný cíl spočívající v realizaci minimálního počtu podpořených projektů do 31. 12. 2023; bez splnění této podmínky by nebyly finanční prostředky na realizaci Výzvy České republiky ze strany

Evropské komise proplaceny. V návaznosti na právě uvedené žalovaný dle svých slov ve Výzvě stanovil nejzazší termín pro ukončení realizace projektu do šesti měsíců od vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace, nejpozději však do 30. 9. 2023. Z uvedeného je zřejmé, že některým příjemcům mohl být termín ukončení realizace stanoven až do 30. 9. 2023 a tito tak mohli požádat o platbu nejpozději do 30. 10. 2023. Za takových podmínek dle optiky žalovaného nemohlo dojít k ohrožení cílů a milníku Národního bodu obnovy. Termín pro realizaci projektu byl však konkrétně žalobkyni stanoven (byť dle jejího vlastního harmonogramu) do 30. 6. 2023. Soudu tak není zřejmé, jak by žádost o platbu podaná 9. 8. 2023 mohla ohrozit vyplacení finančních prostředků na realizaci Výzvy, pokud za určitých podmínek někteří žadatelé mohli svoji žádost podat až do 30. 10. 2023. Svůj vliv při správní úvaze o výši krácení dotace nakonec nutně musí mít i to, o kolik dní se žalobkyně se svou žádostí opozdila. Žalovaný se tak zcela zjevně nezabýval konkrétními okolnostmi a jaký konkrétní následek mohl vzniknout porušením žalobkyniných povinností.

35. Žalobkyni sice byla Výzvou i Rozhodnutím o poskytnutí dotace stanovena možnost požádat o změnu rozhodnutí o poskytnutí dotace. Úvaha o nepředejití porušení povinnosti však může být zkoumána toliko při konkrétní úvaze o výši krácení dotace, nikoliv bez dalšího způsobit automatický a formalistický postup žalovaného v podobě nevyplacení celé dotace bez adekvátní správní úvahy. Pokud jde o ostatní potenciální žadatele o dotaci, kteří nepodali žádost o platbu a kteří by byli znevýhodněni, pokud by žalovaný žalobkyni dotaci, byť v nějaké výši, poskytl, soud opětovně uvádí, že výše krácení dotace musí odpovídat okolnostem každého jednotlivého případu a být přiměřená. I jiní žadatelé proto mohli podat žádost o platbu později a žalovaný byl povinen dle shora uvedených závěrů jejich nárok náležitě přezkoumat. K žádnému „znevýhodnění“ tak dojít nemohlo, pokud by se žalovaný pohyboval v zákonných mantinelech.
36. Jestliže tedy správní orgány naznaly, že žalobkynino pochybení je důvodem pro nevyplacení dotace, bylo jejich povinností posoudit, jaká výše krácení je s ohledem na okolnosti případu přiměřená. To neučinily, a jejich rozhodnutí je proto v tomto ohledu nezákonné.
37. Nakonec pokud jde o námitku překvapivosti postupu žalovaného, kterou žalobkyně spatřuje v rozdílném přístupu oproti jiným dotačním řízením, soud ji neshledává důvodnou. Podle § 14 odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech „[n]a dotaci nebo návratnou finanční výpomoc není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.“ NSS k tomu v rozsudku č. j. 1 Afs 100/2009-63 z 29. 10. 2009 dodal: *„Poskytování finančních prostředků v tomto ohledu je tedy jakýmsi dobrodiním státu, na který není obecně právní nárok, rozhodování o něm nepodléhá správnímu řádu ani soudnímu přezkumu a děje se na základě rozhodnutí poskytovatele dotace či návratné finanční výpomoci, které má zvláštní náležitosti, pouze částečně shodné s formálními náležitostmi obecného správního rozhodnutí, a je vydáváno poskytovatelem dotace v reakci na žádost jejího potencionálního příjemce. Podstatné je, že poskytování dotací ze státního rozpočtu je ovládáno vrchnostenským postavením poskytovatele dotace. Z tohoto jeho postavení, na rozdíl od postavení účastníka soukromoprávních vztahů tedy plyne, že může autoritativně rozhodovat o podmínkách poskytnutí dotace, které jsou předmětem jednání mezi ním a příjemcem dotace pouze v té míře, jak stanoví zákon, či v limitech, jež stanoví sám poskytovatel dotace. Záleží pak na příjemci dotace, zda tyto podmínky akceptuje. Samotným smyslem aktu přijetí dotace totiž je, že příjemce přijímá určité dobrodiní ze strany státu a jakousi protiváhou tohoto dobrodiní není (na rozdíl od soukromoprávních vztahů) jeho protiplnění ve prospěch poskytovatele dotace, ale právě akceptace podmínek, za nichž je dotace přijímána. Ke stejnému závěru pak dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 7. 2005,*

č. j. 2 Afs 58/2005-90 (www.nssoud.cz).“ (Podtrhl městský soud.) To neznamena nic jiného, než že dřívější rozhodnutí žalovaného v jiných dotačních věcech nemohly v žalobkyni vzbudit legitimní očekávání v určitý postup žalovaného. Každé dotační řízení vychází z jiných dotačních podmínek, jejichž formulace je v gesci poskytovatele dotace. Na základě Výzvy a Rozhodnutí o poskytnutí dotace, ať už jsou v některých ohledech formulovány jakkoli nejasně, nemohla žalobkyně očekávat, že jí bude dotace krácena pouze v řádu jednotek procent. Tyto dokumenty neobsahují žádné ustanovení, které by poskytovalo pro takové očekávání oporu. Pokud tak žalovaný postupoval v jiných řízeních, neznameno to, že tak učiní i žalobkynině případě. Žalobkyně ostatně ani netvrdí, že byly dotační podmínky v těchto jiných řízeních formulovány totožně jako v tom nynějším. Překvapivost zkrácení dotace ve výši 100 % tak lze dovozovat jen a pouze z nejasnosti a nesrozumitelnosti dotačních podmínek.

IV. Závěr a náklady řízení.

38. Soud shledal, že z Výzvy ani z Rozhodnutí o poskytnutí dotace, které vymezují dotační podmínky, není zřejmé (resp. je nejasné), zda podmínka podání žádosti o platbu ve lhůtě 30 dní od ukončení realizace projektu představuje podmínku dle § 14 odst. 4 písm. g) zákona o rozpočtových pravidlech, jejíž porušení lze „sankcionovat“ krácením dotace, či se jednalo o podmínku dle písm. i), jejíž porušení postihnout nelze. Žalovaný i ministr přitom ve svých rozhodnutích toliko konstatovali, že se jednalo o podmínku dle § 14 odst. 4 písm. g) zákona o rozpočtových pravidlech, nikterak však nevysvětlili, jak měl být charakter této podmínky z dotačních podmínek zřejmý, tedy proč bylo krácení dotace pro žalobkyni předvídatelné. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Při stanovení výše části dotace, která nebude žalobkyni vyplacena, pak správní orgány opomenuly zásadu přiměřenosti, a v tomto rozsahu jsou jejich rozhodnutí nezákonná dle § 78 odst. 1 s. ř. s. Soud naopak nepřisvědčil námitce nepředvídatelnosti, kterou žalobkyně dovozuje z jiných rozhodnutí žalovaného v jiných dotačních věcech, ve kterých stanovil následek za porušení totožné povinnosti v podobě krácení výše dotace v rámci jednotek procent.
39. Spolu se zrušením napadeného rozhodnutí soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Bude opět na žalovaném, aby přezkoumatelně posoudil, proč podmínka včasné žádosti o platbu představovala podmínku dle § 14 odst. 4 písm. g) zákona o rozpočtových pravidlech a z jakých důvodů (z jakých ustanovení Výzvy či Rozhodnutí o poskytnutí dotace) mohla takové zařazení podmínky žalobkyně dovést. Pokud takový závěr učiní, bude dále povinen výši krácení dotace posoudit ve světle přiměřenosti s ohledem na všechny okolnosti případu, tedy s ohledem na intenzitu a závažnost porušení podmínky žalobkyní a jaké konkrétní důsledky porušení podmínky přineslo. Pokud naopak dospěje k názoru, že žalobkyně nemohla z obsahu Výzvy ani Rozhodnutí o poskytnutí dotace předvídat, že dotčená povinnost je podřaditelná pod § 14 odst. 4 písm. g) zákona o rozpočtových pravidlech, a pokud neshledá jiné porušení povinnosti, případně porušení zde řešené povinnosti nepodřadí pod jiné ustanoví „dovolující“ krácení dotace v případě porušení takové podmínky, dotaci žalobkyni vyplátí.
40. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Tím je v nyní projednávané věci žalobkyně, jejíž náklady tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši

3 000 Kč a dále odměna advokáta, který ji v řízení zastupoval, za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu), tedy za převzetí právního zastoupení a sepsí žaloby. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč ($3 \times 3\,100 = 9\,300$). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon ($3 \times 300 = 900$). Náklady řízení jsou zvýšeny o částku 2 142 Kč odpovídající DPH v sazbě 21 %, neboť žalobkynin zástupce je plátcem DPH. Žalobkyniny náklady zastoupení advokátem tak činí 12 342 Kč a náklady řízení celkem 15 342 Kč, a žalovaný je povinen nahradit je žalobkyni v přiměřené 30denní lhůtě k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních, aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis (podává-li se v listinné podobě). O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz v rámečku Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

Praha 18. dubna 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu